

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: Chelsea 3-3878

NO. 150. — STEV. 150.

NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 28, 1933. — SREDA, 28. JUNIJA 1933

VOLUME XLII. — LETNIK XLII

DRŽAVNI PODTAJNIK MOLEY DOŠPEL V LONDON

CENTRALNE BANKE BODO IZVEDLE SKUPEN PRITISK, DA ODPRAVIJO ŠPEKULACIJE Z VALUTAMI

Pomožni državni tajnik je izjavil, da ni bil poslan zato, da bi nadomestil kateregakoli ameriškega delegata. — Po enem tednu se bo vrnil ter poročal predsedniku o razmerah na konferenci. — Veliko Britanijo hočejo prisiliti, da bi stabilizirala funt.

LONDON, 27. junija. — Na tajni seji zastopnikov francoske, belgijske, švicarske in nizozemske centralne banke je bilo danes sklenjeno, da je treba vzporedno skupno akcijo in prisiliti Veliko Britanijo, da stabilizira funt. Edinole na ta način bo mogoče končati mednarodno spekulacijo z valutami.

Evropski narodi se nervozno vprašujejo, če bodo mogle države, ki imajo zlati standard, obdržati svojo zlato valuto.

To je napotilo francosko delegacijo, da se je setala popolnoma k tajni seji, ki je trajala do treh zjutraj.

Anglijo hočejo prisiliti, da bi podala izjavo, da bi imelo nanjo neugoden vpliv nadaljno razvrednotenje kontinentalnih valut.

— Taka izjava, — je dejal neki ugledni finančnik, — bi ugodila pot za tesno sodelovanje med Angleško banko in drugimi kontinentalnimi evropskimi bankami.

Finančni tajnik angleškega zakladniškega urada je izjavil danes v poslanski zbornici, da ni bila sklenjena med angleškimi in francoskimi finančnimi oblastmi nobena pogodba, da se funt in frank začasno stabilizirata.

LONDON, Anglija, 28. junija. — Ameriški pomožni državni tajnik Raymond Moley, ki ga je poslal predsednik Roosevelt na londonsko gospodarsko konferenco, je došel ob 1. uri zjutraj na cilj svojega potovanja.

Takoj ga je obkolila velika množica časniških poročevalcev, katerim je rekel, da je bil zato poslan semkam, da obvesti ameriško delegacijo o zadnjih razvojih v Ameriki.

Na vprašanje, kako napreduje ameriški gospodarski program, ki je pravzaprav njegovo delo, je Moley nakratko odvrnil, da "dobro napreduje".

Profesor je izgledal zelo izmučen ter se je takoj podal k počitku.

PLYMOUTH, Anglija, 27. junija. — Danes je došel sem ameriški državni podtajnik Raymond Moley ter se je kmalu nato odpeljal s posebnim vlakom proti Londonu.

Angleškim časniškim poročevalcem je dal pisano izjavo, v kateri pravi, da nikakor ni prišel v Anglijo v namenu ali z naročilom, da bi nadomestil katerega ameriškega delegata.

— Prihodnji teden, — je rečeno v izjavi, — se nameravam vrniti s parnikom "Manhattan" nazaj v Združene države. Tedaj mi bi mogoče predsednika Roosevelta natančno obvestiti o poteku in napredku gospodarske konference.

— Konferenca zamore napraviti dosti dobrega, ker so na nji zastopani vsi narodi, veliki in mali. Iz poročil, ki sem jih dobival na parnik, sem razvidel, da prvotni program precej napreduje. V njem je dosti prostora za drzne poskuse, kojih svrha je izboljšati sedanji svetovni položaj. Vsaka dežela zamore dosti prispevati k temu končnemu cilju.

Navzlic Molejevi izjavi, se po Londonu še vedno vzdržujejo govornice, da bo načelnik ameriške delegacije Cordell Hull odpotoval te dni v Združene države in da ga bo Moley nadomestil.

Sliši se tudi, da bo Hull resigniral kot državni tajnik.

Mokraci so zmagali v West Virginiji

IZBOLJŠANJE DELAVSKIH RAZMER

Število delavcev narašča. Mnogo podjetij pričinja z delom. — Delavske plače se izboljšujejo.

Albany, N. Y., 27. junija. — "Associated Press" zatrjuje, da je njena preiskava dognala, da je resnična trditve državnega delavskega urada, da so se delavske plače v industriji države izboljšale. Vlada je objavila, da je bilo od Novega leta 1933 nanovo zaposlenih 20,000 delavcev v državi New York. Od srede aprila so se delavske plače povprečno zvišale za 3 odstotke.

Povišanje plač posebno zadene razna podjetja v sredini države. General Electric Company je zvišala svojim 50,000 delavcem plače za 5 odstotkov. Ravno tako je Endisott Johnson Corporation, ki ima tovarna za čevlje v Binghamtonu, zvišala plače 16,000 svojim delavcem za 5 odstotkov. Povišane plače je tudi dobilo 2000 delavcev pri American Woolen Company v Fulton in Utica. Za 6 do 10 odstotkov je zvišala svojim delavcem plače Ritter Dental Manufacturing Company v Rochester. Tudi iz drugih krajev naznajo različne tvrke, da so svojim delavcem zvišale plače.

STANOVANJE V VOTLINI

Stonington, Ill., 27. junija. — Družina Alberta Christian, ki sestoji iz očeta, matere in petih otrok, stanuje v votlini, katero so sami izkopali s svojimi rokami. Vsi zagotavljajo, da so zadovoljni in da z vsakim dnem pričakujejo še boljše čase.

Votlina se nahaja na vrhu hriba, ima obliko štirikota in meri 24 kvadratnih čevljev.

— Tega stanovanja ne bi zamenjali za najlepšo hišo, — je rekel Christian, ki je star 59 let. — V našem stanovanju ni telefona, ni elektrike in drugih modernih naprav, toda je prijazno in vsi smo srečni.

Nesrečo je pričela družino obiskovati že pred depresijo. Njih hiša je ogorela. Nasilni se v šotoru, katerega pa je vihar neke noči odnesel. Ker za nov šotor niso imeli denarja, so si izkopali votlino.

Ob treh stenah so na tleh ležišča. Sredi dupline je miza s klopmi. V kotu je majhna peč. Tik red vhodom v votlino izvira studenec.

Christian obdeluje 24 akrov veliko farmo. Na vrhu ima dovolj zelenjave. Redi tudi nekaj prašičev za domačo uporabo.

ŠE VEDNO UPANJE ZA JAMES MATTERNA

Moskva, Rusija, 27. junija. — Izvedenci v letanju zatrjujejo, da James Mattern ne bo mogel šest tednov dobiti zveze z ostalim svetom, ako je pristal v kaki nenaselejeni pokrajini severovzhodne Sibirije.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

HITLER PROTI KATOLIKOM

Politični katoličani ovirajo vlado. — Vsi voditelji ljudske stranke so bili aretirani. — Katoliške organizacije bodo odpravljene.

Monakovo, Bavarska, 27. junija. — Nazijska vlada je naznaila, da so bili aretirani vsi državni in deželni poslanci bavarske ljudske stranke, češ, da je politični katolicizem na vse načine poskušal prezirati vladne ukaze.

Zaporno povelje je bilo tudi izdano proti važnim uradnikom stranke. Policija zatrjuje, da stranka ni vpoštevala prepovedi političnih zborovanj in da katoliške obrambne organizacije obstajajo nepostavno.

Oblasti zatrjujejo, da izhajajo nepostavni časopisi, ki razširjajo napačne vesti o "kruti" vladi.

Policija tudi dolži, da je bojna četa bavarske ljudske stranke, ki je znano pod imenom "bavarska straža", skušala združiti se z "jelenimi čeladami", da bi ob organizaciji širili propagando za preobrat.

Med aretiranimi je tudi bivši bavarski minister Fritz Schaeffer, ki je bil predsednik deželnih poslancev bavarske ljudske stranke v bavarskem deželnem zboru. Aretirani so bili tudi načelnik "bavarske straže" vitez Lenz, dalje princ Karol von Frede ter baron Hirsch von Planegg.

Berlin, Nemčija, 27. junija. — Načelnik zunanje-političnega oddelka nazijske stranke, dr. Alfred Rosenberg, je v "Voelkischer Beobachter" objavil oster napad na govornike pri nekem katoliškem zborovanju v nedeljo, ker so spravili v versko razpravo tudi politiko.

Dr. Rosenberg je prvi izmed višjih uradnikov nazijske stranke, ki je javno nastopil proti katoliškim voditeljem.

— Potrebno je, — piše dr. Rosenberg, — da narodno-socialističnemu gibanju in v celni Nemčiji pokažemo, kaj danes mislijo voditelji katoliške akcije in stranke centra.

Iz Magdeburga in Senftenberga poročajo o velikem preganjanju socialističnih in komunističnih uradnikov. Aretiranih je bilo 465 oseb.

MELLONA TOŽIJO ZA DOHODNINSKI DAVEK

Washington, D. C., 27. junija. — Očvetniki za bivšega državnega zakladničarja Andrewa W. Mellona in skupina uradnikov v zakladniškem uradu so prosili najvišje sodišče za District of Columbia, da razveljavi tožbo za 220 milijonov dolarjev, katero vsoto zahteva vlada od njih pod obdobjem, da so ogoljufali vlado v zvezi s plačanjem dohodninskega davka inozemskih parobrodskih družb.

SENATORJA JE UBIL BIK

Hopkinton, R. I., 27. junija. — Bankirja in tovarnarja ter prejšnjega državnega senatorja Johna Stephena je na travniku blizu njegovega doma ubil bik.

POGAJANJA ZA MANDŽURSKO ŽELEZNICO

Grof Učida je rekel, da mora Rusija umakniti svoj vpliv iz Mandžurije. — Dvoboj med Rusijo in Japonsko za Daljni Iztok.

Tokio, Japonska, 27. junija. — Japonski zunanji minister grof Yasuya Učida, je ob priloiki, ko je otvoril pogajanja za prodajo kitajske vzhodne železnice, jasno posvaril sovjetsko vlado, da mir na daljnem Iztoku ni varen, dokler se Rusija popolnoma ne odpove vplivu v Mandžuriji.

Japoneci nastopajo na pogajanjih navidezno samo kot svetovalci zastopnikov Mančukuo, toda Japonska bo diktirala pri pogajanjih stališče Mančukuo.

Kitajsko vzhodno železnico sta zgradili carska Rusija in Kitajska in je bila ves čas pod upravo ruskih in kitajskih železniških uradnikov. Ko pa so pred enim letom Japonci pregabili Kitajce iz Mandžurije so prevzelo upravo mančukuo oblasti.

Ker bodo pri teh pogajanjih igrala veliko vlogo politična in gospodarska vprašanja, so ta pogajanja zelo velike važnosti in inozemski politični opazovalci so nuenja, da bo to dvoboj med sovjetsko in japonsko za nadoblast nad Daljnim Iztokom.

Po otvoritvenem govoru je grof Učida odšel iz zborovalne dvorane, toda je na seji pustil dva opazovalca, polkovnika Suzuki in Niši, ki bosta svetovala in pomagala pri pogajanjih mančukuo zastopkom.

Pogajanja se bodo zelo zavlekla, kajti vsaka stranka bo trdovratno zastopala svoje stališče in bo skušala doseči kak političen dobiček. Medtem kot zatrjuje Japonci, da je prodaja železnice samo trgovskega značaja, trdijo Rusi, da je mnogo bolj političnega značaja, kajti tudi carska Rusija je zgrnila železnico v namenu, da razširi svoj vpliv na Daljnem Iztoku.

Zelo težko se bosta obe stranki zedinili tudi za ceno železnice. Rusi zahtevajo za njo 350,000,000 zlatih rubljev (\$175,000,000), med tem go obljublja Mančukuo 50 milijonov do 100,000,000 rubljev.

WASHINGTON, D. C., 27. JUNIJA.

V glavnem mestu se je pričela živahna agitacija za naglo priznanje Rusije.

Za to priznanje se posebno zavzemajo senatorji Norris, Borah in Thomas.

Senator Thomas je rekel, da se popolnoma strinja z mnenjem senatorja Morrisa, da bi priznanje imelo zelo dobre posledice, za poljedelsko in strojno industrijo.

— Na celem svetu ni vzkoka, zakaj ne bi priznali Rusije, — je rekel senator Thomas. — Rusiji bi mogli prodati veliko množino blaga, ki se sedaj nahaja v skladiščih. Sovjetska vlada je pri velti kupiti to blago, toda zahteva najprej priznanje.

Thomas je dalje rekel, da je Rusija pripravljena pogajati se za dolg, katerega je napravila v Ameriki še carska vlada, ako Zdržave priznajo njeno vlado.

1300 SUHAŠKIH AGENTOV BO IZGUBILO 1. JULIJA SLUŽBO

Vse kaže, da sta včeraj dve nadaljni državi prešli v tabor mokračev. V državi West Virginiji, na katero so se suhači zelo zanašali, so zmagali mokračji v razmerju 2 proti 1. Tako je že vsaj razvidno iz prvih poročil. Iz Californije poročajo, da so zmagali mokračji v razmerju 13 proti 3.

Washington, D. C., 27. junija. — Danes je bilo obveščenih 1300 prohibicijskih uradnikov, da vlada po 1. juliju ne bo več potrebovala njihove službe.

Vsega skupaj je 2500 prohibicijskih uradnikov; polovica jih bo torej odpuščenih.

Kongres je za bodoče fiskalno leto, ki se začne s 1. julijem, določil osam milijonov tristoisoč dolarjev za prohibicijsko službo, proračunski ravnatelj je pa odredil, da je treba pri tej vsoti pristediti najmanj štiri milijone dolarjev.

Med odpuščenimi se nahajajo "upravitelji", advokati, posebni agenti, preiskovalci, tajniki, stenografinje, strojepestske in klarki.

Samo v New Yorku bo odpuščenih 296 uradnikov.

Če je med onimi, ki bodo izgubili službo, tudi Andrew Volstead, "oče prohibicijske postav", se zaenkrat še ni dalo dognati.

Ker pri volitvah ni bil ponovno izvoljen, je dobil precej mastno službo v prohibicijskem uradu.

UDAREC ZA AMERIŠKO TRGOVINO

Pariz, Francija, 27. junija. — Francija je odgovorila na ameriško zahtevo za znižanje carine s tem, da je obnovila svojo trgovsko pogodbo z Italijo ter je dovolila Italiji posebne koncesije, ki ekodujejo ameriški trgovini.

— Pogodba, proti kateri so Združene države ostro protestirale, določa, da odpade 6 odstotkov carine za italijansko blago; ako sme tudi francosko blago prihajati v Italijo brez vsake carine.

Združene države in druge države morajo plačevati carino tako v Franciji kot v Italiji.

PRINC MIHAEL OPRASKAN

Bukarešta, Romunska, 27. junija. — Romunski prestolonaslednik princ Mihael je v pretepu s svojimi tovariši v nedeljo odnesel razpraskan nos.

Kralj Karol je določil, da njegov sin Mihael zraste skupaj s svojimi meščanskimi tovariši.

Kralj Karol je povedal vsem otrokom, ki se igrajo z njegovim sinom, da bodo kaznovani, ako ne udarijo princea, kadar se kaže preveč bojevitega. Kmalu nato je prišel Mihael v razpraskan nos pred svojega očeta.

POPLAVE NA KITAJSKEM

Hankow, Kitajska, 27. junija. — Ko se je utrgal oblak nad vzhodnim delom provinca Kveičow, je bilo uničeno važno mesto Tungjen. Izgubljenih je bilo veliko število človeških žvrljenj.

Natančno ni znano, kateri dan se je zgodila ta nesreča, toda domneva se, da se je to zgodilo 20. junija.

Poleg tega, da je bilo mesto Tungjen porušeno, se je voda razlila po dolini reke Mayan, kjer je utonilo na tisoče ljudi in je bilo uničenih mnogo vasi.

ŠPANSKA LETALCA STA SE UBILA

Med palmami so našli razbit aeroplan in oba letalca ubita. — Kraj nesreče je na obrežju Mehikanskega zaliva.

Mexico City, Mehika, 27. junija. — Uradniki British Eagle Oil Company v državi Tabasco so sporočili, da so našli razbit španski aeroplan "Cuarto Vientos" in trupli obeh letalcev stotnika Mariano Barberan in poročnika Joaquin Collar. Oba španska letalca so pogrešali še od torka prejšnjega tedna, ko sta hotela iz Havane leteti v Mexico. Že prej je neki Balcazar sporočil, da je v terek ponoči slišal ropotanje nekega aeroplana, toda zaradi hudega dežja ni do deleže mogel preiskati okolice. V nedeljo pa je našel razbit aeroplan in ubita letalca v goščavi palm.

Kraj nesreče se nahaja ob obrežju Mehikanskega zaliva. Oba letalca sta nekaj dni prej iz Sevila na Španskem priletela v Camaguey na Kubi.

Kraj nesreče se nahaja ob obrežju Mehikanskega zaliva. Oba letalca sta nekaj dni prej iz Sevila na Španskem priletela v Camaguey na Kubi.

HOTELI SO UNIČITI FORDA

Detroit, Mich., 27. junija. — Bankir Herbert R. Wilkin je izjavil pred poroto, ki preiskuje dve razpadli banki, da je bil edini vzrok, da so bile zaprte vse banke v Detroitu, da bi bil uničen Henry Ford.

Kot pravi Wilkin, so bankirji na Wall St. mislili, da se bo Fordov obratovni kapital, ako bo njegov denar zaprt v bankah, tako zmanjšal, da se bo moral pogajati s temi bankirji, ali pa bo banke rot.

Ob času, ko so bile detroitske banke zaprte, je imel Ford v njih vlog za \$65,000,000.

PRINC NIKOLAJ JE NA POLJSKEM

Varšava, Poljska, 26. junija. — Romunski princ Nikolaj je prišel v Varšavo, kjer namerava štiri dni poročavati razvoj evropske avijatičke. Princ bo obiskal tudi druge evropske države ter bo šel tudi v Ameriko.

ZLATO SO NAŠLI V AFRIKI

Asmara, Eritreja, Afrika, 26. junija. — Okoli 12 milj od Asmare so našli zlato žilo in italijanska kolonijalna oblast je dovolila 38 družbam, da kopljejo zlato. Sledove zlate žile so tudi našli v okrajih Do Boro, Sil-Sil in Hara Hot.

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)
Frank Baker, President L. Benedek, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Velika kampanja, koje cilj je izboljšati gospodarske razmere v deželi, je spravljena v tek pod poveljstvom generala Hugh Johnsona. General Johnson je pred kratkim pozval vse delodajalce, naj skrajšajo delovni čas in zvišajo plače, češ, da je edino na ta način mogoče zmanjšati število nezaposlenih.

General Johnson je pred kratkim pozval vse delodajalce, naj skrajšajo delovni čas in zvišajo plače, češ, da je edino na ta način mogoče zmanjšati število nezaposlenih. Istočasno je objavil svoj sklep, da se bo odločno boril proti umazani konkurenci, za katero so odgovorni brezvestni tovarnarji in lastniki takozvanih znojilnic, ki zaposlujejo ženske in mladoletne za par dolarjev na teden.

Johnsom je dana skoro absolutna oblast nad ameriško industrijo, toda pod pogojem, naj se je poslužuje le v izjemnih slučajih. Industrijam bo pokazal smernice, ki so po njegovem mnenju najboljše in najbolj uspešne. Ko je zadnjič govoril po radio, je rekel, da morata industrija in delavstvo sodelovati, če hočemo, da bo dežela uspešna v boju proti depresiji.

Prepričan je, da bo to sodelovanje prostovoljno ter da bo šla industrija delavstvu, delavstvo pa industriji na pomoč. Če pa ne bo mogoče prostovoljno uveljaviti tega sodelovanja, se bo v polni meri poslužil oblasti, ki mu jo je poveril kongres. Sedaj ni čas, da bi ljudje na hitro obogateli, — je rekel. — Sedaj je čas, da oprostimo deželo težav, v katerih se nahaja. Slehernega moža potrebujemo, nihče pa ne sme ničesar storiti, kar bi ga označilo kot dobičkalovec. Največji škodljivci v sedanji dnevi so tisti, ki hoče kovati dobiček na stroške drugega.

Kakor poročajo listi iz Belgije, ki so samoblastni pri iskanju nekega izgubljenega zamorskega delavca prišlo do senzacionalne ugotovitve, da je postal žrtve ljudozrtva — pa še kakšnega? Možakar je bil obiskal v svojem domačem kraju tasta in taščo. Ko je dospel tja, ga je tasta enostavno ubil in spekel, vsa družina se je nekoliko dni mastila z mesom ubogega zeta. V bližnji reki so našli samo še nekoliko obrabljenih kosti. Kanibalstvo družino so aretirali.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU
V JUGOSLAVIJO
Din 200 \$ 4.—
Din 300 \$ 5.90
Din 400 \$ 7.80
Din 500 \$ 9.50
Din 1000 \$18.85
Din 5000 \$93.—

Iz Slovenije.

Tujski promet v Sloveniji. Zveza za tujski promet je izdala svoje poročilo za leto 1932. Kakor vsako leto prinaša poročilo statistične podatke o našem tujskem prometu. Iz njih posnemamo, da je bilo v Sloveniji leta 1932 148,458 tujcev, ki so prenočevali 652,369 noči, leta 1931 je bilo tujcev 115,814 s 654,492 nočninami. S tem je dosegel naš tujski promet rekordne številke, pri katerih pa je treba poudariti predvsem, da je to prispevalo večjemu obisku slov. letovišč po jug. državljanih. Kajti število jugoslovanov je naraslo od 81,218 na 111,155.

Promet z Avstrijo se stalno izboljšuje in je število avstrijskih obiskovalcev naraslo od 12,080 na 14,812. Za Avstrijo pridejo Nemci s 5564 obiskovalci (1931 6585). Promet z Nemčijo pada že od leta 1930 dalje. Tudi število obiskovalcev od ŠNR je padlo od 5640 na 5316 in iz Italije od 4367 na 4220. V poštev pride še Madžarska, iz katere je obisk padel od 2132 na 1780. Najmočnejša tujsko prometna središča so Ljubljana 48,838 tujcev s 110,160 nočninami, kateri sledi Maribor 18,091 s 28,823 nočninami in Bled 15,744 obiskovalcev s 174,465 nočninami.

Novi grobovi. V Gorenji vasi v Poljanski dolini je zatisnila svoje trudne oči v 80. letu svoje starosti Ivanka Hrovatin, rojena pl. Premierlestein, tašča uglednega župana in trgovca Franca Jelovčana. Vkljub svoji starosti je bila še vedno dobro ohranjena ter je bolehalo le nekaj dni na srčni bolezni, ki je povzročila njeno preserno smrt. Pokopneca se je rodila na znani graščini v Libevčah pri Idriji. Za mnoga si je izbrala posestnika Aleksandra Hrovatina iz Dupelji pri Vipavi in njeno dolgo zakonsko življenje je bilo nad vse srečno. — V Kamnici pri Dolskem je umrl Franc Zupančič, posestnik gostilničar in trgovec, star 77 let. — V Mariboru je podlegla daljši teški bolezni 71-letna Josipina Stojkovičeva.

Letina v Beli Krajini. Pospod je deževje napravilo veliko škodo. Tudi tostran Gorjanecov to čutimo. Vendar je pri nas vse nekoliko pohitelo, ker se je solnce močno upiralo one dni po veliki noči. Tako je sadje primeroma lepo odevetelo in posebnoma slive obetajo bogato letino. Jablane in bruške so lepo cvetele in bi bilo sadja gotovo prav mnogo, če ne bi nastopili v toliki množici razni zavijači, evetoderi in strigavi, ki so kar tekmovali v tem, da čim več sadja pojedjo že v evstju. Trta se razvija precej počasi. Nastavila je precej, če bo le vreme tudi ugodno, da bo tudi sad obrodila, — pa da bi ne bilo treba toliko kegljati škropljenja, ker tu s čim kupiti galice. Povodnji so sicer tudi zadele mestona, vendar mislo napravile mnogo škode, ker voda ni posegla bolj široko kot ob vsakoletnih povodnjih. Le tam, koder je teko čez polja proti strugi, se je godila škoda. Tako je prizadetih nekaj posestnikov okoli Podzemlja.

7 metrov globoko padel. Pri Nemaničevih v Želebeju stavijo nov kozolec. Starega je zrušila nevihta lani meseca septembra. — 3. junija so hiteli delavci s polno hitričo, da bi delo čimbolj dogotovljeno. Pri tem pa je zgrabil ravnotežje prav gori na "glajtu" štigle Stefan iz Cerovec. V padcu se je enkrat zadel ob nižji tram, da je bila tako sila udarca nekoliko zmanjšana. Vendar se je od težkega padesa onesvestil. Sreča je bila, da ni bilo po kozolcevih tleh nikakih predmetov, ob katerih bi se mogel še bolj pobiti. Tako so ga čez nekaj časa zbudili iz nezavesti. Zdravnik, ki je tako prišel z avtomobilom iz Metlike, ni mogel najti nikake težje poškodbe.

Nagla smrt. Vpokojni učitelj v Trbovljah, Logar Janez se na binokostni pomodeljek po zajrtku ni dobro počutil, zato se je v spremstvu svoje nečakinje podal k zdravniku. Med potjo pa je pred Romanovo trgovino omedlel. Zanesli so ga v hišo, kjer je par minut na to izdihnil. Pokojni je vkljub slabotni postavi dosegel 80 let, živel je silno redno in zmerno in bil do zadnjega zelo živahnega duha. Enako je na hitro umrl rudar Potočnik Franc, star 35 let, zjutraj je vstal, da bi šel na delo, a je nenkrat omedlel in bilo je po njem. Za jetiko sta umrla rudar Mlinar Jožef, star 35 let in 25letna žena rudarja Sotlar Franciška, za rakom pa vdovi Janežič Ivanka in Bola Jožefa.

Sirov napad na dva dijaka. Ko sat se vozila Milan Stante in Marijan Petrak, dijaka 7. razreda realne gimnazije v Celju s kolesoma iz Poulu v Celje, sta srečala na cesti na Bregu vinjenega Antona Deželaka, delavca berz stalnega bivališča. Deželak je nenadno vrvel kovčeg, ki ga je nosil s seboj, pred obe kolesi in zaprl dijakoma pot. Dijaka sta stopila s koles, Deželak pa je porgrabil usnjen pas in začel brez povoda udrihati z njim po dijakih. Stantetu je prizadel 1 em dolgo rano na levem licu. Stante se je peljal na reševalno postajo, kjer so mu izmili rano. Petrak pa je obvestil stražnika, ki je odšel takoj na Breg, dohitel Deželaka, ga aretiral in odvedel v policijski zapor.

Smrtna kosa. Umrl je Karol Dostaj, eden najstarejših Ljubljancev, v visoki starosti 86 let. Po svojem očetu tašča uglednega župana in trgovca Franca Jelovčana. Vkljub svoji starosti je bil dobro ohranjen in živahen. Še pred nekaj leti je kot tapetnik izvrševal svojo obrt. Kot pošten in soliden obrtnik je bil dobro znan zlasti najstarejši ljubljanski generaciji. Rodom Ljubljčanec, je bil iskreno vdan svojemu rojstnemu mestu in se je veselil njegovega porasta in procvita.

Strele je ubila kolesarja. 14. junija dopoldne je prihrumela nad Maribor in okolico huda nevihta. Okrog 10.30 sta se vračala na kolesih po Tržaški cesti proti domu 25-letni posestnik Adolf Gobeč iz Šmarja pri Jelšah in njegov 23-letni svak, posestnikov sin Franjo Luptič, ki je vozil kakih pet korakov za svojim tovarišem. Nenadoma se vanj udarila strela. Oba kolesarja je vrlo z vso silo na tla. Gobeč se je kmalu zavedel in ni dobil nikake poškodbe, Luptič pa je bil popolnoma ožgan in je nekaj trenutkov nato izdihnil. Njegovo truplo so prepekljali v mrtvašnico na radvanjskem pokopališču.

Trije požari zaradi strele. Te dni je bilo silno neurje v okolici Makol in so v kratkih presledkih nastali kar trije požari, ki jih je zanetila strela. Najprej je udarilo v leseno, delno s slamo krito hišo posestnika Lepeja v Stopnem. Hiša je pogorela do tal; našli so le nekaj ohrane, življenjskih potrebščin, obleke in pa vso živino. Zavarovalnica ne krije škode. Skoro istovrstno je strela udarila v viničarijo posestnice Agate Babulčeve v Plišu in nato še v viničarijo posestnice Marije Kolarjeve pri Sv. Ani. Od obeh viničarij je ostalo le golo židovje. Zgorelo je vse razen vina v kleti, ki so ga bližnji sosede pravočasno rešili. Tudi tukaj škoda znatno presega zavarovalnino. Žetev strele bi skoro postal tudi posestniški sin Franc Gabre. Stal je blizu domače hiše, ko je treščilo tik njega v drevo. Strela ga je močno oplazila, da več dni ni mogel stopiti na noge. Ob neurju je padla precej debela toča, ki je napravila mnogo škode po njivah in vinogradih.

KAKO DOČAKAŠ STO LET Pariški zdravnik dr. Gueniot je napisal zanimivo knjigo, ki vsebuje pravila za tistega, ki hoče dočakati visoko starost. Dr. Gueniot je 8. februarja lanskega leta sam praznovolno stotletnico svojega življenja. V svoji knjigi naštevajo 25 zapovedi. Med drugim zahteva, naj se čimbolj masiramo sami, če mogoče vsak dan naj pravilno dihamo in naj hodimo mnogo na izprehod.

SRBSKI ČASNIKAR O SLOVENIJI Nedavno je slovensko javnost zopet razburil znani komentar o članku "srbskega literata" Rade Drainca, ki je v svojem reporterjskem poročilu v belgradskem listu "Pravdi" imenoval Slovenijo — "prebrano knjigo". V svojih poznejših poročilih je pa na zelo neobjavljani in nebratski način označil brata Slovenca Srbom v najboljših temnih barvah. Ironično pripovedujoč o slovenski umetnosti in umetnikih, dostavlja Drainac v svojem članku, da je neizbrpna duša milijonskega naroda, po kateri kopljejo in rijo slovenski literati po mili volji: "Ona je neizbrpna, kakor premogovni skladi v trboveljskem rudniku". Mohorjevo družbo imenuje "ultra-literarno-trgovsko organizacijo", katere še vedno pošilja med Slovence svojih 25,000 tiskanih knjižnih eksemplarjev. In s patetičnim vzklikom očita Slovencev delo lač: "In vendar je Cankar med vami umrl od gladi..." Pri pregledu slovenskih knjig je Drainac prišel do zaključka, da je "v tem morju spisanih in nastajanih knjig našel večji del samo cerkveno-kanorske spise". Medtem, ko podčrtava slovenski katolicizem, se je čutil dolžnega dokazovati slovenskim literatom, kako morajo začeti s kritiko dogme. Pozivlj jih, naj se vendar sporo s tistimi, ki jim je "pod njihovim okriljem sieer morda čisto toplo". V drugem članku naglašajo: "Vsi ti kraji nas spominjajo daljnega severa. Sreča je samo, da slišiš poleg tistega "knedige frau" še kako drugo besedo, na primer: prosim lepo!" "Slovenski so genijalni. Zastavljane zavode imenujejo "Zavarovalnice" (igra besed: nien — letno kopališče, letovišče). Navadno kleti, kjer ti udarja dnh po alkoholu, fermentaciji, po raznih kislinah in vlagi, pa nazivljejo "vinske hrame". Dalje piše, da Slovenci pravijo "podrumu" — "klet". To si razlaga na ta način, da prihaja beseda od svetopisemske besede "uklet" (hojže prokletstvo). Opazujejo Ljubljano z moralne strani naglašajo, da med Slovenci ni židov. Zato pravi, da so židovsko življensko spretnost prevzeli v dediščino Slovencev sami. Vse tu omenjeno pisanje dokazuje neomejeno mržnjo in drznost časnikarja Drainca, ki z vsakim izrazom in igranjem besed tedenizjono prepriča ironijo proti Slovencev. Iz kakšnega razloga, je težko dognati, če ni vmes kaaka osebnostna mržnja do Slovencev ali namenoma originalen način za reklamo svojemu imenu. Baš njegova "zelo skrbna in objektivna anketa o Sloveniji in Slovenceh" (kakor nekeje naglašajo) je videti zelo skrbna v slabi nameri potvarjanja resnice. A kar se tiče njegove objektivnosti, ne najdemo v njegovih vrsticah nobenega resnega dokaza. Seveda je nemogoče objektivnosti, ki se dotika samo slabih strani predmeta, katerega ocenjuje. Kdo pa je ta Drainac, ki tako globokvo in nepravilčno obsjaja Slovencev? Javnost srbskih intelektualcev smatra Drainca za neresnega literarnega diletanta. Znan je že sedem do osem let kot pesnik iz kroga belgradskih bohémov. Mož celo sam o sebi piše zelo samohvalno in je videti, da se smatra za modernega duhovno-metamorfoziranega bajnega boza. Njegov slog v poeziji in prozi je eniceklopedično kaotičen. Resni ljudje se mu posmehujejo in se odvračajo od njega. Zanimiv je samo takim, ki iščejo v sedanji literaturi nenavadnih produktov živčne abnormalnosti. Kritika se ne meni za njegovo literarno delovanje in mož čisto nasilno in po krivici nosi ime "literat". Kot potujoče reporter "Pravde" je obšel v zadnjem času večji del Slovenije. Pri tej priliki, kakor sam pravi, je do dobra spoznal Slovence. Tako je v svojih dopisih povedal srbski javnosti z vzvišenim, konfuznim in bedenečoznoim tonom mnogo laži o Slovenceh. Ali je za našo bratsko slogo ta nesramna reporterjeva gesta brez pomena ali ne, je odvisno od tega, kako je postavljen temelj našega bratskega prepričanja. Ali ga more omajati tako banalna kritika? Zelo žalostno bi bilo, ako bi slovenska javnost sprejela nazore tega časnikarja kot merodajne za vse Srbe. Obžalovanja je vredno, da se med seboj premalo poznamo. Živimo v isti državi, hranimo se z istim kruhom in vendar skrivamo na kraju naših misli neko krivo prepričanje, ki ga tudi ne popravljam. Rajši ostanemo slabo poučeni, kakor da bi z majhnim trudom prišli do prave resnice. Zato nam je lahko nevarna tudi najmanjša napačna kritika, ki ruši naše skupne bratske simpatije. Ali ni tudi ta lahko nekoliko nevarna?

Slovenska intelektualna javnost stoji prekrizanih rok pred vsako kritiko od strani Srbov in Hrvatov. Ona na ta način krepi svoje prepričanje, češ, da je samo krivično napadena. Vsaj zdaj je temu tako. Ali bi ne bila dolžna kaj resnega ukreniti, da demantira laži, ki lete na njo? Samo da se v bodoče ne bo začudila morebitnemu slabemu mnenju Srbov o Slovenceh. To mnenje je dozljaj bilo, vsaj med kmeti, ne samo lepo, temveč tudi zvesto in bratsko požrtvovalno. To je znano in se vsak čas tudi lahko dokaže. Če pa to lepo naziranje Srbov pokvari tista laž o kranjskih klobovakih v slovenskih omarah ali kak druga? — Kaj potem? ... Cvetković Živojin.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH SLOVENE READERS) Strano samo \$2.— Naročite ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 18th Street New York City

Važno za potovanje. Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da se poučen v vseh stvareh. V sled naših dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila. Mi preskrbimo vse, bodiši prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najkrajšem času, in kar je glavno za najmanjšo stroško.

SLOVENC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

Peter Zgaga

Kdor si namerava ogledati avetovno razstavo v Chicagu, naj piše sorodnikom, prijateljem ali znaneem za pojasnila glede stanoovanja, hrane in drugih zadev. Tisti, ki nima v Chicagu nobenega znana, naj se ustavi pri Mrs. Frances Lukanich, 2246 Blue Island Ave., ali pa pri Josephu Bevcu, 2272 Blue Island Ave. Če tam ne bodo imeli prostora, mu bodo že povedali, kam naj gre, da bo za primeren denar dobro postrežen. Prepričan sem, da Lukanic in Bevc, ne bosta iskala nobenega komišna, doim o nekaterih drugih "ponudnikih" tega ne morem trditi.

Bogata in zelo afektirana ženska se je poročila ter rodila otroka. Ker je pa hotela ostati večno "lepa", ga ni hotela sama dojeti. Zdravnik ji je priporočil, naj ga sama doji, ona pa ne in ne. — Slišala sem, gospod doktor, — je rekla, — da je oslieno mleko baš tako dobro kakor materino. — Seveda je dobro, — je pritrdil zdravnik, — toda ne za otroke, pač pa za osle.

Na kamniški postaji se je hudoval letovišcar. — Zlodja vendar, vlak ima zopet celo uro zamude. Čemu imate vozni red? — Zato imamo vozni red — je odvrnil postajenačelnik — da vem, koliko zamude imajo vlaki.

Tak nikar se tako ne prepričaj s svojim zaročenom — je posvarila mati svoje nadebudo hčerko. — Bodi prijazna, uljudna in dobra z njim, sicer bodo ljudje mislili, da sta že poročena.

V Siamu je izbruhnila revolucija. Mali kraljič — njegovo ime je težko izreči, še težje pa zapisati, ne ve, kaj bi storil. Pred dvema letoma je bil siamski kraljič v Ameriki. Neka postarna newyorška milijonarka mu je dala na Long Islandu na razpolago svojo razkošno domačijo. Kraljič je imel bolno oko. Slavn newyorški specialista ga je operiral in je dobil za posrečeno operacijo menda petdeset tisoč dolarjev. Njegovo štiri čevlje in pol visoko veličanstvo se je vrnilo v svoje siamsko kraljestvo brez demokratskih oči, ki bi si jih v Ameriki kaj lahko in prav poceni nabavilo.

Če se ga še ni, se bo tudi daljui Siam, kaj kmalu iznebil kralja. V Evropi je še vedno par narodov, ki mislijo, da jim je brez kralja obstoj nemogoče. In nekateri evropski narodi, ki so se po vojni iznebili kralja oziroma cesarja, ga hočejo imeti za vsako ceno nazaj.

Demokracija je zdravilo, ki pa nima na vse enakoga vpliva. Nekaterim pomaga, na nekatere pa tako porazno vpliva, da zopet zahrepene po stari bolezni, dasi so jo že skoro preboleli.

Te dni sem čital o pogumni Italijanki, ki namerava poleteti iz New Yorka naravnost v Rim. Polet je zelo tvegan in nevarno. Če čuti potrebo, naj se doma skoplje. Koplje sredi oceana je bila že za maskraterega letalca usodopolna.

Delavsko Bolniško Podporno Društvo priredi dne 2. julija piknik v Emerald Parku. Agilni tajnik Mr. John Jurkas, Jr., si v družbi drugih odbornikov zelo prizadeva, da bi prireditve čimbolje uspela.

Članstvo, kateremu se je pred leti zgodila velika krivica, se zaveda dejstva, da je v poštenosti in slogi moč, in zato društvo tako lepo napreduje in uživa v vsej greaternewyorški naselbini velike simpatije. Kdor bo le mogel, se bo udeležil piknika dne 2. julija. Ne samo Newyorčani in Brooklyncjanje, tudi zavedna slovenska naselbina iz Plainfield, N. J., mora biti korporativno zastopana. Da bo vsega dovolj — izborne zabave, okusne jedi in dobre pijske, skoro ni treba omenjati.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ARKADIJ AVERČENKO:

IZNAJDLJIVOST NA ODRU

O svojih prvih korakih na odru sem pripovedoval na drugem mestu. Moji nadaljnji koraki pa bodo čitatelja prav gotovo (jaz vsaj tako mislim) tudi zanimali. Evo vam enega izmed takih korakov: Ze tri tedne nastopam v gledališču. Moja vnanost je impozantna, važna, na vse diletante gledam z višini svojega veličastja. Nekdaj sem sedel z igralci v zaključni pivnici pri vinu in kostrunji pečenki ter poniceval svoje starejše tovariše, kako je treba podajati Hleštakovljevo vlogo. Prav nič me ni motilo, da je moj kolega Gogoljevič zavljal pred mano vse natančneje in podrobneje obrazložil igralcem to vlogo. Suhljat mlajši gospodek z belimi lasmi in z licem, spučenim od večnega smehljanja, je stopil k nam in pričel vsem igralcem prijazno stiskati roko: "Pozdravljeni, Garriki!" "Sznauili so naju."

pravite, da vas na odru nihče ne more spraviti iz ravnotežja? "Da, Menim, da bi se vsakdo zaman trudil." Zloveče se je nasmehnil. Podal mi je svojo košeno roko. "Koliko stavimo? Šest steklenic kahetinskega vina in šest kostrunjih pečenk." "Nočem." "Čemu ne?" "Premalo je. Po deset tega in onega, plus kavo k benediktincom." "Dečko, vi boste ali daleč prišli ali pa... nesrečno končali. — Sprejemem!" Tako je bila ta čudna stava sklenjena. Bilo je v drugem dejanju "Kolesa življenja". Ravno sem končal buren prizor z ljubljenskim dekletom, ki mi je izjavilo, da ne ljubi mene, marveč nekoga drugega. "Kdo je ta drugi?" sem vprašal skrajno mračno. "To vas nič ne briga," je ponesno odvrnila in odšla. Svojo vlogo sem prav dobro znal. Po odhodu ljubljenskega dekleta bi se moral zgrabiti za glavo, zaškripati z zobmi, se zagrizti v divanovo blazino, potem pa izvleči iz žepa revolver in si ga prisloniti k senenu. V tem trenutku bi morala planiti v soboto gospodinja, ki hne skrivaj ljubi, med tem ko je jaz prav nič me zgrabiti za roko, ihteti na mojih prsih in mi priznati svoja čuvstva. Med nami rečeno, takih dram ni prav nič težko igrati, še manj pa pisati. Ze sem se zgrabil za glavo, že sem po avtorjevi zamisli zaškripal z zobmi in ravno sem se pripravil, da skočim k divanu in se "zagrizem v blazino", ko so se namah odprla stranska vrata in je stopil na oder suhljati mladenič z belimi lasmi, prav tisti, s katerim sva stala, da me bo odru spravil iz ravnotežja. Z dveh strani sem začel piskanje: spredaj je bil to sufler, zadaj pa režiserjev pomočnik. Iz ravnateljjeve lože je zrla na nas ostolbeno avtorjevo lice. "Zdravstvuj, Čehihin," je zgovorno dejal belolasec in mi podal roko. "Niste mi pričakovali, kaj? Cigaretico sem prišel zvit in malec pokramljat."

nemignil in izustil: "To se ve, da jo poznam. Prekrasno dekletce." "A-a!" sem zakričal v nenadjenem napadu besnosti. "Tak tako, ti si torej tisti, ki se mi je zaradi njega izneverila!! (Suflerjevo mesto je na mah postalo prazno, jaz pa sem bil ravno zavoljo tega kar nekam močnejši in odločnejši.) — Ti!! Odgovori, lopov!!" "Vasja" je ves prestrašen pogledal moje stisnjene pesti in s pomirjevalnim glasom dejal: "Pustite to, pogovoriva se rajši o čem drugem..." "O čem drugem?" sem zatulil in zmagoslavno pogledal avtorja, ki je skakal po ravnateljski loži, kakor lonj po gorečem hlevu. "O čem drugem? V grob bi me bil skoraj spravil, zdaj pa hoče govoriti o čem drugem!! Odgovori!! (Planil sem nadenj, pokleknil na njegova prsa, ga zgrabil za goltnice in pričel udrihati z njegovo glavo po robu divana.) Odgovori — kako daleč je stvar že prišla?" "Vasja" je pobledele kot smrt in zašepetal: "Pustite me, medved! Saj me boste zadušili! Ali ne razumete kaj-le?" "Umrl boš!" sem kriknil. "Nikdar si ne boš mogel več privoščiti takihle dovtipov!" Gledal me je s prosečimi očmi. Nato je šepnil: "Nu, izgubil sem, kaj še hočete od mene? Pustite me, da grem." "Smrt, smrt!" sem se drl v zlobnem zmagoslavju in se enkrat tako udaril z njegovo glavo ob divanov hrbet, da je jeknil in se zaviljal po tleh. "Ali sem ga ubil!!" sem zakričal in pričel teatralno lomiti roke. "Vode, vode, nesrečnej!!" Zgrabil sem kozarec vode in temeljito polil "Vasjinjo" telo, ki se zvijalo na tleh. Prestrašeno je kriknil. "K sebi je prišel!" sem se razveselil. "Zdaj pa izgini, nesrečnož, zunaj boš lahko premišljeval o tem, kar si napravil." Zgrabil sem ga za ovrtnik in ga vrzel skozi stranska vrata. Prijel sem se za glavo in prislunil. Po mehkih zvokih udarcev in po prijetnem stokanju za kulisami sem lahko sodil, da je prišel nesrečni Vasja v prave roke. "Tako, zdaj torej vem, kdo je njen izvoljenec!" sem bolešno kriknil. "Nak! Rajši smrt, kakor to spoznanje!" Naprej je šlo vse, kakor po maslini: izvlekel sem revolver, ga prislonil k senenu, skozi srednja vrata je prišel ka ljubeča žena, mi padla na prsa — izkratka, spet sem se znašel na pravem tiru, s katerega so me s tako smolo poizkušali spraviti. "Kolo življenja" se je zavrtelo: sufler se je spet pojavil na svojem mestu in v loži pomirjeni avtor. Po končani predstavi so mi v garderobi dali listek z naslednjo vsebino: "Žrite svoje vino in kostrunji pečenki brez mene. Vsem sem plačal. Sam grem domov in sam bom objokoval svoj poraz. Bodite prekleiti!"

VATIKANSKA ŽELEZNICA

Vatikanska železniška proga je nrd vse udobna in razkošna. Saj prevažata samo odlične potnike: poleg papeža, kardinalov in drugih duhovnikov le vladarje in poslanike. Proga je dolga 650 m: od tega odpade 300 m na italijansko in 350 na vatikansko ozemlje. Edini vlak, ki ga ima železnica, šteje tri luksuzne vgone, darilo italijanskih državnih delavnic. Vsi so opazeni znotraj z rdečo zlatobrobiljeno svilo. V prvem salonskem vozu je sprejemnica, kjer stoji papežev prestol. V drugem vozu je spalnica in v tretjem jedilnica. Po potrebi se lahko priklopijo še navadni sajonski vagoni za papeževo spremstvo. Vatikanska država nima nobenega lastnega stroja in peljejo vlak zato italijanske lokomotive. Vatikanska postaja nima ničesar skupnega z navadnimi železniškimi postajami. Nima nobene blagajne, čakalnice in restavracije. To je samo sijajno opremljena dvorana za sprejem kronanih gostov. Izvršitev proge je zahtevala dosti izdatkov. Italijanska vlada, ki jo je morala zgraditi po določbah lateranske pogodbe, je prebila po papežu Urbanu VIII. postavljeni zid okoli Vatikana in skopala predor skozi "obmejni" grič.

STARI LONDON

V sivem morju sedanjih pisarn, trgovin in stanovanjskih kasarn so se ohranili zadnji ostanki srednjeveškega Londona. Gardni častniki se vedno po predpisih opravljajo vsako polno svečano izročitev ključev v Toweru. Kraljevi tekači in trobentači z zlato čebelo na kloboku živijo v XVIII. stoletju brez vsakih stikov s sedanjostjo. Mesariji in težaki, prebivalci živahne trgovske četrti Spitalfields, so zelo ponosni na posebne pravice najstarejše krčme v tem okraju. Ime tane se Taberna Castle. Njen lastnik ima pravico sprejemati v zastavo obleke in dragulje svojih gostov. Ta pravica je edinstvena na vsem področju britanskega imperija. Izvira iz starih časov, ko je še bil Spitzfeld razupit pretepaški predmestni okraj. Tu so se sklepale stave pri barbarškem boju med petelinji ali medvedi. Kralj George IV., ki je poznal vse sluhne beznice, je rekoč na ta način zapravil ves denar in je krčmarju moral zastaviti vse dragocene gumbce. V zahvalo je lastniku podelil omenjeno pravico. Kraljeva listina še vedno visi na zidu sredi reklam o pivu in whiskeyju... Senec preteklosti so žive v Rodoslovnem uradu (Record Office), kjer iščeja neštevilni prisodničje svoje dozdnevne plemenite prednike. Redkokdaj potrebujejo teh poizvedovanj v zvezi z zapuščinskimi pravdami, po večini hočejo skromni Smithi in Browni izvirati od vojščakov v Viljema Osvojevalca na ljubo lastni nečimernosti. Grof-maršal, ki vodi že od leta 1480. obstoječi urad, mirno posluša najneverjetnejše prošnje in kliče heralda, ki nosijo skromne sivske suknje, a kljub temu imajo pomorna imena: Zaupnik Rdečega zmaja, Tekoč Sinjega plašča itd. Na zahtevo prinašajo zapisnik o smrti nesrečne kraljice Marije Stuart ali pa odgovarjajo: "Obžalujemo, a kakor veste, so bili naši akti leta 1650. hudo prizadeti o priliki velike kuge." Navadno se jim posreči razpršiti zgodovinsko meglo v toliko, da ugotavljajo personalije prababice Mr. Smitha ali Browna, ki je bila ugledna, a skromna perica. Prosilec v obupu odhajajo, da bi pričeli nabirati nove "zanesljive" rodoslovne podatke. Kraljev maček filozofsko posluša te razgovore. Ta maček, edini, ki je v državni službi, pomeni posebno zanimivost. Vsak dan dobiva en pence plače. V njegovi službeni pogodbi stoji, da mora biti snažen, loviti za listine nevarne miši in skrbeti za lastni marščaj. Če bi kdo ubil tega mačka, bi moral plačati še po danes veljavni srednjeveški določbi toliko pence, kolikor jo je treba, da se z njo zasuj umorjeni "kraljevi mišelovec".

DVE SIROTI Spisal A. D. ENNERY

Papirček je obrnil nase njeno pozornost. Težkih korakov se je približala štedilniku in vzela papirček z njega. Takoj je spoznala Mihaelovo pisavo. Naglo je preletela z očmi prve vrstice in že je zamolklo kriknila; sree se ji je bolešno skrčilo kot da umira. Obupani oče je bil napisal z drhtečo roko na listek porazno obvestilo, glaseče se: — "Uboga prijateljica! Ko se zbudiš, najdeš zibelko prazno. Prosim te, Tereza, odpusti mi, da sem te ločil od ljubljene hčerke. Nočem videti, kako mi žena in dete umirata. Grem zaupat ubogo nedolžno bitje človeški plemenitosti. Otročička položim k cerkvenim vratom in ko bom videl, da ga je usmiljena duša pobrala, se vrnem k tebi, Tereza, in če se bog naju še ne bo hotel usmiliti, če tudi ta strašna žrtev ne bo pomagala, umreva skupaj vsaj v prijetni zavesti, da je najino dete rešeno." Terezi je bilo kot da jo je zadela strela iz srajnega. Nevidna železna roka ji je stisnila sree in od silne bolesti se ji je stemnilo v oči. Prijela se je za glavo in pretresljivo kriknila: — Henrika!... Henrika!... dete moje zlato! In kakor da bi jo mogel Mihael slišati: — Vrni mi mojo hčerko, nesrečnež! — je kričala na ves glas. Opijemala se je zidu, da bi ne padla. Kolena so se ji šibila, komaj se je držala na nogah. Potem jo je obšla divja, strašna jeza. Ne da bi upoštevala obup, ki je pripravil nesrečnega Mihaela tako daleč, da je zapustil ljubljenskega otročička, je videla samo eno: ugrabili so ji hčerke in nikoli več je ne bo videla... nikoli več... nikoli... In v svojem onemoglem srdu je zaškripala z zobmi: — Mihael... To je strahopetnost, podlost! Nesrečnež!... Nesrečnež!... Kaj si storil? Obšla jo je še hujska jeza, stisnila je pesti, oči so se ji srdito zasvetile, planila je k vratom in zakričala vsa iz sebe: — Mihael!... Vrni mi mojo Henriko!... Vrni mi moje dete! Lomila je roke in opotekajoč se je stopila k steni in se naslonila, da bi ne padla; med bolestinim stokanjem, ki je dušilo njene kliče, je ponavljala: — Henrika!... Henrika!... Kar je krik zamrl na njenih ustnah. Na stopnicah se je bil namreč pojavil ta čas Mihael. Da, to je bil on, nedvomno on... Stal je pred njo, držoč v naročju dva otroka... III. Žena, imela sva hčerko edinko in vse kaže, da to ni bilo dovolj, da bi se naju nebo usmili... Toda glej, zdaj sva bolj vredna njegovega usmiljenja: namestu enega imava dva otroka!... — Kaj praviš? — je vzkliknila Tereza vsa iz sebe od veselja, da je zopet našla svojo hčerko. Uboga žena je vzela Henriko iz rok njegovega očeta. In spomnila se je takoj, da ji je spanje vrnilo nekaj moči, z njimi pa tudi mleko, da lahko lačno dete podojji. — Glej, zdaj si mati dveh, — je dejal Mihael ves srečen: — saj ne smeva zapustiti te male neznanke, ki jo je nama poslal bog v hipu, ko... — Ko si hotel zapustiti lastno hčerko, — ga je prebila Tereza, — In brez vsakega dvoma zato, da bi mi preprečil... — Zločin, Mihael! — Oh, nikar me ne obsojaj, žena, ne mudi me!... Izgubil sem bil glavo... Izgubil sem bil vsako upanje... In mislil sem si, da ne smem omahovati, če je le malo upanja na rešitev najinega otroka... — Da, — je nadaljeval vedno ognjevitje, — hotel sem pustiti našega angelčka na stopnicah cerkve Matere božje... Ko sem se pa pripognil, da bo poskal kotiček brez snega, sem zaslišal dobra dva koraka od sebe nežen glasek jokajočega otroka... Stopil sem k njemu in opazil ta kožu, zameten do polovice s snegom. V njem je moralo biti nedvomno že delj časa zavito dete, kajti obrazek mu je bil že posinzel od mraza...

V tistem trenutku, — je nadaljeval Gerar, — je zaškripal ključ v ključavnici. Zapirali so cerkvena vrata... — Torej sem se bil zmotil. Zvonenje, ki sem ga slišal, je pomenilo konec službe božje, ne pa začetka. A na trgu ni bilo žive duše. Vsi, ki so molili v cerkvi, so bili odšli! Čutil sem, da bom zdaj zdaj zblaznel... Začel sem klicati na pomoč boga. Prosil sem ga, naj mi pošlje nekoga, ki bi pobral nedolžna otročička, združena z enakno kruto usodo; vedel sem namreč dobro, da čaka oba neizogibna smrt, če ostaneta čez noč na snegu. Tereza je zamolklo kriknila in pritisnila svojo hčerko na sree. Mihael je pa nadaljeval: — Pod nobenim pogojem ne pustim tu svojega otroka, — sem pomislil, — pa tudi te sirote ne prepustim strašni usodi. — Ah, storil si plemenito delo, — je vzkliknila Tereza. — Napotil sem se domov... Nekaj mi je šepetalo, da moram storiti tako... In jaz, ki sem bil prišel tja s Henriko kot pretežkim bremenom v naročju... sem se vračal trdnih korakov z obema otročičkoma. Tereza ga je poslušala solznih oči. Neka nepremagljiva sila jo je pognala k njemu in vsa srečna mu je nastavila čelo v poljub. — Sam bog te je vodil, da si storil ta korak, — je dejala z mirnim in trdnim glasom. In glej, tudi nagrado si že dobil... Glej! Pokazala je na Henriko, ki je radostno sklepala ročice in sesala materino mleko. — To je pa res pravi čudež! — je vzkliknil Mihael. — In tudi drugo dete dobi svoj delež, — je pripomnila plemenita mati. — Ubogo dete je vso pot samo enkrat zaplakalo. — Morda je pretrdo povito. — Položi mi jo na kolena in brž jo odvij. Mihael je hitro položil ubogega otročička ženi na kolena in komaj je odvil povoj, je nekaj padlo iz plenic in se zatrkljalo po tleh. — Kaj pa je padlo iz plenic? — je vprašala Tereza začudeno. — Zavitek... dva zavitka sta! — je vzkliknil Mihael in se pripognil. Dva zavitka zlata! — Zlato v plenicah zapuščenega otroka! To vendar ni mogoče, motiš se! — Poglej sama, — je odgovoril Mihael; obral je zavitka in ju odvil. — Cekini, pravi cekini! — je vzkliknil. — Kaj pa papir, ki ga držiš v rokah? Padel je na tla z zavirkoma. — Tu je nekaj napisano, in sicer: Usmiljenemu človeku, ki me pohere. — No torej... usmiljen človek, to si ti. — Ali ni napisano nič drugega? — Da... dejal bi samo, da je nekdo plakal nad tem lističem... napisano je še: — Ime mi je Luiza, ljubite me. — Pa še kako ga bova ljubila, tega angelčka, ki nama prinaša konec skrbi! Glej, Mihael, zdaj smo bogati, kajti tu je najmanj... — Tu je sto cenikov! — je vzkliknil Mihael, ki jih je bil baš poštel, — dva tisoč štiristo kron, ki jih nam prinaša dragi angelček.

(Dalje prihodnjic)

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLASNARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN "GRUNT" (Spisal Janko Kač) kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi KNJIGARNA "GLASNARODA" Cena \$1.50

KDO JE KAJ VE o mojem očetu Andy Krasovic je profen, da javi njegovi hčeri: — Eleanor Krasovic, Box 833, Holiday Camp, W. Va. (6x 19,21,23,26,28,30)

Ljubiteljem leposlovja Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

DEDŠČINA ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

58
Ko Henrik konča in vstane od klavirja, se Ralf zbudi iz svoje...

Ali boste ras? — vpraša Ralf z veselo žarečimi očmi.
Seveda! Ali želite kako posebno pesem?

Govoril sladko mi je nemi, in zrl tako milo je vme.
Besede so segle v srce mi, pogledi prebodli srce.

Pritisnil na prsi me svoje, poljubil na usta gorko;
Ni svobodno srce več moje, kaj morem sirota za to?

Ralf se nasloni na roko, z drugo pa si zakrije obraz.
Sladke njene glasove, kot bi bili prijazno priznanje, kot bi bile besede namenjene njemu.

Besede so segle v srce mi, pogledi prebodli srce!
Te besede bi ji mogel tudi sam zaklicati, ko je nehala.
Henrik je opazil, kaj se je godilo v njem in ravno nalašč je izbral to pesem in iz oči mu je žarela porednost.

Ko Eva Marija sklonila in zopet zasede svoj prostor, Henrik zopet igra dalje.
Hotel je oba pustiti, da se zopet zavesta, kajti vedel je, da je bila Eva Marija nekoliko zbegana, ker je ravno to pesem zaigral in jo je morala peti.

Ko konča z igranjem, vpraša smeje:
Ralf, kaj praviš k najini glasbeni sposobnosti?
Zelo veselo sem presenečen in globoko ginjen.
O petju mi-lostljive gospiče nočem izgubiti nobene besede — nudila mi je nad vse lep užitek, več in boljše o tem ne morem povedati.

Kaj ne, gospod doktor, Henrik igra z velikim občutkom in zna zelo dobro spremljati.
Brezpogojno, kot sem rekel, se čudim.
Toda Ralf, kaj se je treba temu čuditi.
Komaj tri leta sem se učil klavir, predno sem obiskoval prva tri leta gimnazije; pozneje sem moral preveč učiti, kajti bilo mi je precej težko, kar so mi knjige dujale modrosti.

— To rad verjamem, — pravi Ralf z občudovalnim pogledom na Evo Marijo.
Kaj ne, Ralf, Eva Marija ima zelo lep glas; cele ure bi jo mogel poslušati.
Tudi jaz! — pravi Ralf tiho.

Toda Eva Marija ga je slišala, in njena lica pordečijo.
In ta izprememba v njenem obrazu je bila za Ralfa nad vse prijetna.
Knjiti ženska, ki ni mogla zardeti, zanj ni bila prava žena.
Moderna dekleta so sploh že pozabila na rdečico.
Jolanda je spakala med te ženske; nikdar ni bilo nobenega položaja, in nobenega vzroka, da bi še kdaj zardela.
To ji je bilo starokopitno in nemoderno.
Njemu pa se ni zdelo lepo in žensko, če ženska ni zardela.

Pogovarjali so se še eno uro, nato pa se Ralf poslovil, dasi bi bil najrajši še dalje ostal.
Iskreno se zahvali Evi Mariji in Henriku za krasni večer in Henrik mu živahno odvrne:
— To bomo zopet kmalu ponovili, Ralf, in s tem bomo mi samo pridobili, Mertensu si že povedal, da naju boš včasih obiskal.
Več, Eva Marija, vsak teden določimo dva večera, ko bo Ralf pri nas.
O tem bova še govorila, Ralf, in se bova domenila, kateri večeri so najbolj primerni.

Ralf vprašujoče pogleda Evo Marijo.
Ali boste s tem zadovoljni, milostljiva gospiča?
O tem ni nikakega vprašanja; vedno bom vesel, kadar vas bom videla pri nas.
Ralf ji poljubi roko.
Iz celega srca se vam zahvaljujem, in tudi tebi, dragi Henrik.

— Ne smeš se zahvaljevati, Ralf, kaj pa naj počnem?
Saj nam je vendar tvoja družba zelo draga.
Evi Mariji je tako in tako zelo dolgočasno.
Torej ostane pri tem — vsak teden te pričakujeva dvakrat.

(Dalje prihodnjik.)

KOMIČNO IN TRAGIČNO OBENEM

Na to vprašanje nekega velikega lista je dospelo na uredništvo veliko število odgovorov in one, katere je list nagradil, prinašamo tudi našim čitateljem.

Srečanje ne plesu.

Kmalu potem, ko sem bil službeno premeščen v meni popolnoma neznan kraj, sem se udeležil neke zabavne prireditve, na kateri so tudi plesali.
Ko sem neko neznano plesalko spremljal na njen prostor, sem opazil, da je ob strani stal mož, ki je imel nekak tujo in čudno brado.
Mož me je tako zanimal, da sem proti svoji spremljevalki pripomnil: "Glejte, glejte, tamle pa stoji pravi Trocky."

"To, — to je moj oče" mi je uvažljeno odvrnilo dekle.

Oprostil sem se, kolikor se je pač dalo, vendar me je dogodek tako zabaval, da si nisem mogel kaj, da me bi bil tega pozneje omenil mladeniču, ki je sedel poleg mene pri isti mizi.

"Čudno naključje", je odvrnil nagovorjeni, "mladenka s katero ste plesali, je namreč moja sestra."

Sedaj ni bilo več časa in možnosti, da bi se bil opravičil.
Planil sem venkaj in skoraj počil od smeha.

"Ko sem policaja aretirali".

Bilo je še v onih dobrih, starih časih, ko sem se kot visokošolec ob neki priliki najbolj smejal v mojem življenju.

Bilo je precej popolnoči, ko smo se vračali od nekega študentskega popivanja in bili seveda precej glasni.
Prišel je policaj in nas opominjal, da naj gremo mirno in tiho svojo pot.
Dva visokošolca pa sta se temu visokemu ukazu odločno uprta, nakaer je policaj izvelkel iz žepa jekleno verigo ter slovesno izjavil: "Aretirana sta".
V trenutku pa sta mu onadva verigo iztrgala iz rok in preden se je zavedel, uklenila njega rekoč: "Ni res, vi ste aretirani".
Skoraj si ni mogoče misliti bolj komičnega prizora kot roj mladih, od skrajnosti razigranih študentov, ki gonijo pred seboj z verigo uklenjenega policaja.

Visel je na slonovem rilcu.

Na svojem potovanju z vojnem mornarico sem prišel tudi v Indijo in v nekem velikem pristaniškem mestu sem šel, da si ogledam indijske zanimivosti.
Brez cilja sem hodil po ondotnem bazaru, ko nenadoma zagledam pred seboj kitajskega krošnjarja, ki je ponujal mimoidočim svoje igrače, razne gašperske in figure na gumijastih trakovih, tako da so odskočevale od tal, ko jih je razkazoval.
Kitajec je hodil gor in dol po ulici ter razkazoval svoje blago, a ker kupčija ni šla od rok, je bil slabe volje.
Ne da bi opazil, je za njim pristopil velik slon, ki je v svoji neokretnosti pohodil eno izmed kitajskih igrač.
Ta pa je v jezi z vso silo brenil slona v zadnjo nogo.
Z neverjetno naglico se je slon obrnil na ubogega Kitajca, pograbil z rilcem za dolgo kito ter ga visoko v zrak dvignil, tako da je ubogi kramarček cepetal ter se videl prav takšen, kakor njegove igrače.
Nikdar se nisem tako od srca nasmejal kot ob tem prizoru.
Z menoj vred pa se je seveda na ves glas krohotala vsa množica.

ljudi, katerih je na bazarjih navadno vse polno.
Hvala Bogu, da je slon kmalu položil živo igračo na ta.

Da bi se mu dekile ne zmočilo.

Libo je v curkih, ko sem ugledal prizor, ki mi je zvalil najpriščnejši smeh v življenju.
Neki gospod je stopal po pločniku in držal dežnik, a ne nad seboj, pač pa s stegunevo roko desno od sebe, nad majhno deklico.
Ta se je nenadoma zasukala na levo in obstala pred izloženim oknom velike prodajalne.
Mož tega ni opazil in še vedno držal dežnik v stran, kar je napravilo tako smešen utis na vsakogar, ki je ta izreden prizor videl, da je vsakdo prasnjal v smeh.

KLIC PUŠČAVE

V London se je te dni vraila lepa plavalaska, Kitty Glover, žena raziskovalca Tomaza Glovera.
V družbi s svojim možem je dve leti raziskovala Afriko od vzhoda do zapada in prebredla kakih 8 tisoč km sveta.
S seboj je prinesla dva odrasla leoparda iz afriškega pragozla.
Ina pa tudi mnogo izrednih rib in plezavce.

Prestati je morala velike nevarnosti in se odpovedati vsem ugodnostim civilizacije.
Te nevarnosti je premagala edino njena železna volja.
V močvirjih je prelazila nanjo vedno nevarna mrzlica.
Z možem sta jedla štiri mesece samo meso.
V Nubijski puščavi so jim ukradli zalogo vode.
V Somaliji so jih domačini zalezovali, da bi ju ubili.
Gospa Glover je zdaj prvih po dveh letih zopet oblekla žensko obleko in si svoje lase zopet sfrizirala.
Kjub temu se ne more ločiti od afriških pragozlov in si vedno želi nazaj.

"Kdor je enkrat zaslišal glas divjega življenja, kdor je živel v neprestani nevarnosti in v stalni živčni napetosti, temu se potem zdijo vsi užitki, ki jih prinaša velikomestno življenje, plahki.
V nekaj mesecih se brzokno odpravimo v Tibet, to je 1200 km sverno od Čadskega jezera in se tamkaj nastanimo.
Tam živi nevarno in skrivnostno ljudstvo, ki bi ga rada bližje spoznala, čeprav sem imela z njim slabe izkušnje.
Ti ljudje so zelo krvoločni in se s pomočjo posebnega razburjajočega sredstva, ki se imenuje "yat", tako razdravijo, da se jih lotevajo krčvi.
Nekega večera je nekdo izmed teh mož vrl v naš tabor, me s puškinim kopitom podrl na tla, preden ga je moj mož zmož ustaviti."

Ekspedicija ge. Gloverjeve in njenega moža je imela v prvi vrsti znanstvene namene.
Prinesla sta s seboj mnogo znanstvenega gradiva, saj sta prepotovala po večini zemljo od Senegala do Somalije; šla sta skozi pragozd in močvirje po čisto n-obhojenih krajih.
Potovala sta v posebnem vozu, ki se je dal razložiti.
Iz njega si lahko napravil most čez močvirja.
Snemala sta tudi film.
Poleg rib in okostja raznih živali, ki jih bosta izročila Angleškiemu muzeju, bosta sestavila tudi zemljevid severozapadne Somalije.

Gospa je pripovedovala, da so leoparda ujeli, takoj ob nastopu svojega potovanja.
Bila sta še mlada, medtem pa sta silno naglo dorasla.
"Z nama sta zelo prijazna, ker sta na naju navajena.
Sicer pa so to silno nevarne živali in zato ju bova izročili zoološkemu vrtu.
Najhujši del našega potovanja je nastopil, ko sva morala prebroditi Kapsko jezero.
Rabila sva 12 dni.
Peljali so nas domačini, ki so gnali čoln z 12 vesli.
Stalno so nas nazorovali in lahko bi bila prišla vsak trenutek ob življenje.
Spremljala nas je silna vročina.
Napadli so nas komarji, ki so naše telo vprav žrli.
Skoro bi bila prišla ob pamet.
Toda na tej poti smo nabrali mnogo vrst novih rib.
Tudi pot skozi puščavo Timbuktu je bila silno nevarna.
Domačini so nam radi žele porabili svo vožo.
Skoro bi bili prišli ob življenje.
Žeja me je tako mučila, da sem bila rodo, s katero je bil napolnjen hladilec našega voza in v kateri smo se umivali že več dni.
Potem sem bila več dni bolna."

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški.
Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadejni, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

KUPČIJA BREZ DENARJA

Kupčija brez denarja — TL.
Eleganten mladenič je stopil v neko trgovino v New Yorku, si kupil lepo ovratnico in plačal s čekom za en dolar.
Trgovca je plačal s tem čekom svoj obred v gostilni.
Gostilničar je dal ček mlekarju.
Ček je romal naprej.
Ko ga je zadnji lastnik prinesel v banko, je stalo na robu že dvajset podpisov.
Izkažalo se je, da je bil mladi gizdalin navaden slepar.
Njegov tekoči račun je bil popolnoma izrpan.
Banka ni hotela vnovčiti čeka brez kritja.
Zadnji lastnik čeka je tožil predzadnjega, ta je storil isto.
Lastnik modne trgovine, ki je prišel in sklenil verigo, je povabil vseh 20 upnikov k sebi in jim rekel: "Gospodje! Vsi smo vnovčili po en dolar in zraven zaslužili vsaj po 25%.
Če bi žrtvoval vsak izmed vas samo 5 odstotkov dobička in plačal po 5 centov, bomo dobili kritje ter lahko vnovčili ček.
V nasprotnem primeru bi imel jaz en dolar izgube za prodano ovratnico.
To bi bila sicer malenkost.
A razumeli boste, da ne bo potem nihče izmed nas sprejemal čeka od nepoznanih kupcev.
To bi pa pomenilo še večjo škodo.
Kupčija itak ni posebno živahna.
Marsikdo izmed nam osebno nepoznanih kupcev ima v banki dosti naloženega denarja.
Če jih bomo zavrnili, si poiščejo druge, širokogrudnejše trgovce, a mi vsi bomo na slabem glasu.
Torej!"
Vsi navzven so pritrdili govorniku in vplačali po njegovem nasvetu en dolar v banko.
Tako se je zaključila ta poučna zgodba.
Dvajset trgovcev je sklenilo kupčije v znesku 20 dolarjev in zaslužilo 20% s pomočjo čeka za en dolar, ki ni bil vreden niti piškavca oreha.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

- 29. Junija: Conte Grande v Genoa
30. Junija: Majestic v Cherbourg
1. Julija: Paris v Havre
3. Julija: Europa v Bremen
5. Julija: Saturnia v Trst
6. Julija: Conte di Savoia v Genoa
11. Julija: Bremen v Bremen
12. Julija: New York v Cherbourg
14. Julija: Champlain v Havre
15. Julija: Rex v Genoa
18. Julija: Levathian v Cherbourg
19. Julija: Manhattan v Havre
20. Julija: Majestic v Cherbourg
21. Julija: Lafayette v Havre
22. Julija: Europa v Bremen
23. Julija: Veendam v Boulogne
24. Julija: Hamburg v Cherbourg
25. Julija: Pres. Roosevelt v Havre
26. Julija: Bremen v Bremen
27. Julija: Veendam v Boulogne
28. Julija: Ile de France v Havre
29. Julija: Vulcania v Trst
30. Avgusta: Washington v Havre
4. Avgusta: Deutschland v Hamburg
4. Avgusta: Olympic v Cherbourg
5. Avgusta: Champlain v Havre
8. Avgusta: Levathian v Cherbourg
9. Avgusta: New York v Hamburg
11. Avgusta: Paris v Havre
15. Avgusta: Majestic v Cherbourg
16. Avgusta: Bremen v Bremen
19. Avgusta: Veendam v Boulogne
21. Avgusta: Rex v Genoa
22. Avgusta: Champlain v Havre
23. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
24. Avgusta: Veendam v Boulogne
25. Avgusta: Olympic v Cherbourg
26. Avgusta: Paris v Havre
27. Avgusta: Vulcania v Trst
28. Avgusta: Lafayette v Havre
29. Avgusta: Champlain v Havre
30. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
31. Avgusta: Saturnia v Trst
1. Avgusta: Veendam v Boulogne
2. Avgusta: Majestic v Cherbourg
3. Avgusta: Paris v Havre
4. Avgusta: Champlain v Havre
5. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
6. Avgusta: Saturnia v Trst
7. Avgusta: Veendam v Boulogne
8. Avgusta: Olympic v Cherbourg
9. Avgusta: Paris v Havre
10. Avgusta: Vulcania v Trst
11. Avgusta: Lafayette v Havre
12. Avgusta: Champlain v Havre
13. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
14. Avgusta: Saturnia v Trst
15. Avgusta: Veendam v Boulogne
16. Avgusta: Majestic v Cherbourg
17. Avgusta: Paris v Havre
18. Avgusta: Champlain v Havre
19. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
20. Avgusta: Saturnia v Trst
21. Avgusta: Veendam v Boulogne
22. Avgusta: Olympic v Cherbourg
23. Avgusta: Paris v Havre
24. Avgusta: Vulcania v Trst
25. Avgusta: Lafayette v Havre
26. Avgusta: Champlain v Havre
27. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
28. Avgusta: Saturnia v Trst
29. Avgusta: Veendam v Boulogne
30. Avgusta: Majestic v Cherbourg
31. Avgusta: Paris v Havre
1. Avgusta: Champlain v Havre
2. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
3. Avgusta: Saturnia v Trst
4. Avgusta: Veendam v Boulogne
5. Avgusta: Olympic v Cherbourg
6. Avgusta: Paris v Havre
7. Avgusta: Vulcania v Trst
8. Avgusta: Lafayette v Havre
9. Avgusta: Champlain v Havre
10. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
11. Avgusta: Saturnia v Trst
12. Avgusta: Veendam v Boulogne
13. Avgusta: Majestic v Cherbourg
14. Avgusta: Paris v Havre
15. Avgusta: Champlain v Havre
16. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
17. Avgusta: Saturnia v Trst
18. Avgusta: Veendam v Boulogne
19. Avgusta: Olympic v Cherbourg
20. Avgusta: Paris v Havre
21. Avgusta: Vulcania v Trst
22. Avgusta: Lafayette v Havre
23. Avgusta: Champlain v Havre
24. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
25. Avgusta: Saturnia v Trst
26. Avgusta: Veendam v Boulogne
27. Avgusta: Majestic v Cherbourg
28. Avgusta: Paris v Havre
29. Avgusta: Champlain v Havre
30. Avgusta: Aquitania v Cherbourg
31. Avgusta: Saturnia v Trst

V JUGOSLAVIJO Preko Havre
Na Hitrem Ekspresnem Parniku PARIS 1. JULIJA 11. Avgusta — 9. Septembra

ILE DE FRANCE 6. Julija — 28. Julija CHAMPLAIN 13. Julija (ob polnoči) — 5. Avgusta
NIŠKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE
Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agente
French Line 19 STATE STREET, NEW YORK

VODNIKOVE KNJIGE za leto 1934

lahko že sedaj naročite. — Pošljite nam \$1. in knjige vam bodo poslane naravnost doma.
Naročila sprejema: "GLASNARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y.

... SKUPNA ... POTOVANJA pod osebnim vodstvom V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDEČIMI PARNIKI:
AQUITANIA preko Cherbourga — 5. JULIJA
Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 102,34 za tja in nazaj pa samo \$ 182,00
"ILE DE FRANCE" preko Havre — 6. JULIJA
Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 101,23 za tja in nazaj pa samo \$ 182,00
"EUROPA" preko Cherbourga — 9. AVGUSTA
Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 104,84 za tja in nazaj pa samo \$ 185,50
Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglasi in preakrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.
PIŠITE ŠE DANES NA:
Slovenic Publishing Company TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.